Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

117. szám | *Putradā Ekādaśī* | 2025. december 30.

1 Mik Ezek a Farmok?
Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda
Kétféle Boldog Ember
Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva: Nārada Pañcarātra – részlet
2 Ha Kṛṣṇa Elégedett
Śrī Śrīmad Gour Govinda Swāmī
4 Életem Fája
Śrīla Locana dāsa Ṭhākura

Mik Ezek a Farmok?

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Az kell legyen a célunk, hogy egyszerűen éljünk! Nem szabad, hogy a modern városi élethez vonzódjunk. Takarékoskodjatok az idővel, és használjátok a Kṛṣṇa-tudatban való fejlődésre! Ez a tökéletes élet! Épp úgy, mint Vṛndāvanában! A vṛndāvanai élet a mezőgazdaságot, a tehénpásztorfiúkat, az iskolázatlan lányokat, a teheneket, a borjakat, a fákat és a gyümölcsöket jelenti. És Kṛṣṇa van a középpontban! Ők a legemelkedettebb *bhakták*! Ezek az tanulatlan, falusi tehénpásztorok Kṛṣṇa legjobb barátai! Egyszerűek, nem iskolázottak, de a szeretetük intenzív és tökéletes! És ez Kṛṣṇa számára vonzóbb! *Vṛndāvanaṁ parityajya na padam ekaṁ* – Kṛṣṇa annyira vonzódik Vṛndāvanához, hogy sehova nem megy onnan! A *gopīk* nem tanult lányok, és nem is a legutolsó divat szerint öltöznek. De amint Kṛṣṇa belefújt a fuvolájába, futottak Hozzá! Volt, aki a gyerekével foglalkozott, volt, aki tejet forralt, volt, aki a férjével épp lefeküdt... Mégis mindannyian azonnal szaladtak Kṛṣṇához! Nyersek és egyszerűek voltak, de mérhetetlenül szerették Kṛṣṇát! Ez Vṛndāvana!

El akarjuk indítani ezt a farm projektet, s egy farm a Kṛṣṇa iránti intenzív szeretetet jelenti! Más dolgoknak nagyon egyszerűeknek kell lenniük, csak legyen egy kevés tej, gabona és zöldség. Ez minden. Ha van friss zöldséged, friss tejed és gabonád, akkor mi mást akarhatnál még? Tejből számtalan jó ételt készíthetsz, finomat és édeset. Ezt a kultúrát akarjuk bevezetni, nem a gazemberséget, amit kultúrának neveznek, és ami az ismétlődő születés és halál körforgásában foglalja le az embert. Ez nem civilizáció, hanem annak az elpusztítása! Az emberi lényeknek lehetőséget kell kapniuk arra, hogy kiszabaduljanak a születés és halál markából! Olyan gazemberek, hogy nem értik, hogy a születés és halál körforgásába bonyolódtak. És nem is veszik komolyan, hogy ez a probléma – *janma-mṛtyu-jarā-vyādhi-duḥkha-doṣānudarśanam*. Vak gazemberek, nem látják, hogy ez a probléma! Csak elméleteket és terveket gyártanak – gazember civilizáció! Be kell hát vezetnünk a valódi civilizációt! Ezért küzdünk annyit!

Śrīla Prabhupāda:
Beszélgetés, 1977. január 31., Bhubaneswar

Kétféle Boldog Ember

Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva:
Nārada Pañcarātra – részlet

yaś ca mūḍhatamo loke yaś ca bhaktiṁ parāṁ gataḥ
tāv ubhau sukham edhete tapaḥ kurvanti madhyamāḥ

Kétféle ember boldog: a bolond, és aki az istenszeretet legmagasabb szintjén áll. Akik pedig köztük vannak, azok alkalmasak arra, hogy *tapasyát* végezzenek.

– Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva: *Nārada Pañcaratra*. Nirmalananda Saraswati (ford.) Magyarázatok: Krishnagopal Goswami Sastri. Sanskrit Pustak Bhandar. 2001. Delhi.
– Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva: *Nārada Pañcaratra*. Swami Vijnanananda (ford.) Parimal Publications. 1997. Delhi

Ha Kṛṣṇa Elégedett

Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja:
Bhagavad-gītā lecke – részlet

Hányan próbálják meg Kṛṣṇát elégedetté tenni? Mondhatjátok, hogy „Igen, mi mind ezt próbáljuk csinálni! Mi mindannyian Kṛṣṇa szerető odaadó szolgálatát végezzük, s ez az a tevékenység, ami elégedetté fogja Őt tenni!" De tényleg elégedetté teszitek Kṛṣṇát? Nem! És miért nem?

Azt tanították nekünk, hogy Kṛṣṇát kell elégedetté tenni. A *Gītā* és a *Bhāgavatam* is ezt mondja. Minden nap ezt tanítják nektek. A *Vaiṣṇavák* és a *Guruk* is ezt tanítják. A *Gurvaṣṭakában* minden nap ezt az imát ajánljátok: *yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi*, a *Guru* lefoglal Kṛṣṇa szolgálatában. Ez a dolga. Akkor hát miért nem tudjátok elégedetté tenni Kṛṣṇát? Mi a probléma? Hol a hiba? Tudja valaki? Te tudod?

Bhakta: Mivel anyagi vágyaink vannak?

Gour Govinda Swami: Igen! Śrīla Prabhupāda, a tisztelt lelki tanítómesterem, a *Gītā* magyarázatában így írja ezt le:

> Ha bárkinek valamilyen beteljesületlen anyagi vágya lenne, akkor – habár ez nem tiszta odaadás – jobb, ha a Legfelsőbb Úrhoz imádkozik, és így el fogja érni a kívánt eredményt.

Miért ne? Feltételekhez kötött lelkek vagyunk! Oly sok anyagi vágyunk van! A *Śrīmad-Bhāgavatam* így ír:

akāmaḥ sarva-kāmo vā
mokṣa-kāma udāra-dhīḥ
tīvreṇa bhakti-yogena
yajeta puruṣaṁ param

Legyen valaki *akāma*, vágyak nélküli, *sarva-kāma*, minden vággyal teli vagy *mokṣa-kāma*, vágyjon a felszabadulásra, az Urat kell imádnia. Az *akāma* azt jelenti, akinek egyáltalán semmilyen anyagi vágya nincs. Ő egy *bhakta*. Mahāprabhu azt mondja:

na dhanaṁ na janaṁ na sundarīṁ
kavitāṁ vā jagadīśa kāmaye
mama janmani janmanīśvare
bhavatād bhaktir ahaitukī tvayi

> Ó, Mindenható Úr! Nem vágyok arra, hogy vagyont gyűjtsek vagy szép nők társaságát élvezzem! És követőket sem akarok! Mindössze egy dologra vágyok, arra, hogy születésről-születésre indokolatlan kegyedből megkaphassam az odaadó szolgálatot!

A *Vaiṣṇavák*, a tiszta *bhakták niṣkāmák*, *akāma bhāvával* rendelkeznek, azaz semmi vágyuk nincs. Csak arra vágynak, hogy szolgálhassák Kṛṣṇát – *bhavatād bhaktir ahaitukī tvayi*. A *sarva-kāma* azt jelenti, lehet, hogy az embernek sok-sok anyagi vágya van. Neki is az Úr Kṛṣṇához kell imádkoznia. Kṛṣṇa minden vágyat valóra vált, és ezt meg is erősíti a *Śrīmad Bhagavad-gītában*: *upadraṣṭānumantā ca bhartā bhoktā maheśvaraḥ* – az Úr a legfelsőbb élvező, tulajdonos, irányító és engedélyező.

Kṛṣṇa újra és újra azt mondja, hogy Ő a *bhoktā*, az élvező. A *Gītā* Kilencedik fejezet huszonnegyedik versében mondja: *ahaṁ hi sarva-yajñānāṁ bhoktā*, és a Tizenötödik fejezet utolsó versében pedig azt mondja: *bhoktāraṁ yajña-tapasāṁ sarva-loka-maheśvaram*.

Kṛṣṇa azt is kijelenti, hogy „Én vagyok a végső jóváhagyó, *anumantā*." Ha valamire igent mond, akkor az megtörténik. Azt mondja: *upadraṣṭa*: „Én vagyok a felvigyázó, mindent felügyelek." És *bhartā*: „Én tartok fenn mindent." Úgy ismerik, hogy *viśvambhara*, Aki az egész univerzumot fenntartja. *Kṛṣṇa ye rakṣaka ār pālaka āmāra*: Kṛṣṇa a védelmezőm, Kṛṣṇa a fenntartóm. *Viśvambharaként* ismerik, Aki fenntartja a teljes *viśvát*, a teljes univerzumot. És *maheśvaraḥ*, Ő a legfelsőbb *īśvara*, a legfelsőbb irányító. Kṛṣṇa a végső jóváhagyó, s anélkül, hogy a beleegyezését adná, egy fűszál sem mozdul. A *Śrīmad-Bhāgavatam* Harmadik énekében az Úr Kapiladeva így beszélt:

mad-bhayād vāti vāto 'yaṁ
sūryas tapati mad-bhayāt
varṣatīndro dahaty agnir
mṛtyuś carati mad-bhayāt

> Mivel fél Tőlem, az utasításomat végrehajtva ad Indra esőt, Vayu, a szélisten gerjeszt szelet, a tűzisten éget és jön el Yamarāja, mint a halál.

Bhaktivinoda Ṭhākura *mahājana* pedig a következőt írja a *Śaraṇāgatijában*:

tumi sarveśvareśvara, brajendra-kumāra
tomāra icchāya viśve srjana saṁhāra

> Te *sarveśvareśvara*, minden irányítója vagy! Puszta akaratod által történik a teremtés, a fenntartás és a pusztulás!

Kṛṣṇa akarata a legfelsőbb. Ha arra vágyik, a szél fúj, a nap fényt és meleget ad, Indradeva esőt, a tűz pedig éget, és jön el Yamarāja, mint a halál. Minden az Ő akarata szerint történik. Azt mondja, „*Anumantā*, a végső jóváhagyó autoritás vagyok!" Ha Kṛṣṇa nem engedi meg, akkor bárki vágya valóra válhat? Nézzük Dhruva Mahārāja példáját! Anyagi vágya volt, az, hogy az apja trónjára üljön, ezért elment az erdőbe, hogy a lelki tanítómestere irányításával nagyon komoly lemondásokat végezzen. Igen rövid idő, mindössze hat hónap alatt elégedetté tette a Legfelsőbb Úr Viṣṇut, Aki pedig minden vágyát teljesítette. Az Úr

Viṣṇu elment Dhruvához, és így szólt hozzá:

– Kérj Tőlem bármilyen áldást!

Viszont amikor meglátta az Úr Viṣṇut, Dhruvának minden anyagi vágya szertefoszlott. Így válaszolt:

– Nincs semmi, amit kérhetnék Tőled!

Dhruva Mahārāja e kijelentése ott van a *Hari-bhakti-sudhodayában*:

sthānābhilāṣī tapasi sthito 'haṁ
tvāṁ prāptavān deva-munīndra-guhyam
kācaṁ vicinvann api divya-ratnaṁ
svāmin kṛtārtho 'smi varaṁ na yāce

Azzal a vággyal végeztem vezekléseket, hogy egy királyságra tegyek szert! Csak üvegdarabokat kerestem, de helyettük egy *divya-ratnát*, egy felmérhetetlenül értékes drágakövet találtam! *Kṛtārtho 'smi varaṁ na yāce*, most elégedett vagyok. Nincs semmi, amit kérhetnék!

Ez a legfontosabb! Először anyagi vágya volt, s ezért végzett *tapasyát*. De aztán annyira elégedett lett, hogy semmilyen áldást nem kért. Az Úr Viṣṇu viszont azt mondta:

– Nem, nem! Menj, és ülj az apád trónjára! Ülj oda, és uralkodj harminchatezer éven át!

Nem egy vagy két évig, hanem harminchatezer évig! Először ez volt Dhruva vágya. De aztán anélkül kapott egy ilyen hatalmas áldást, hogy kérte volna és minden vágya teljesült. Ezután az Úr Viṣṇu teremtett neki egy bolygót, a Dhruva bolygót, ami soha, még a teljes megsemmisüléskor sem fog elpusztulni. Ez egy örök bolygó. Így szólt Dhruvához:

– Miután harminchatezer évig uralkodtál, az anyáddal, Sunīti devīvel együtt menjetek, és éljetek ott!

Ezért mondják, hogy ha valakinek bármilyen anyagi vágya van, akkor azok beteljesüléséért a Legfelsőbb Úrhoz kell imádkoznia! Viszont Kṛṣṇa, Viṣṇu ezeket az áldásokat úgy adja, hogy aki azokat kapja soha többé nem fog ilyesmit kérni! Ez a *Śrī Caitanya-caritāmṛta Madhya-līlájában* nagyon szépen le van írva:

kṛṣṇa kahe, – 'āmā bhaje, māge viṣaya-sukha
amṛta chāḍi' viṣa māge, – ei baḍa mūrkha

Imád Engem, és viszonzásul anyagi örömöket kér! Micsoda ostoba gazember! *Āmi – vijña, ei mūrkhe 'vi aya' kene diba*; Én nem egy ostoba vagyok, hanem *vijña*, bölcs. Miért is kellene ennek az ostoba materialistának, *mūrkha viṣayának* anyagi örömöket adnom? *Sva-caraṇāmṛta diyā 'viṣaya' bhulāiba*. Ő olyan gazember, hogy nem a lótuszlábaimra vágyik, nem azt kéri, hanem helyette anyagi élvezeteket kér! Egy bolond! De Én *vijña*, bölcs vagyok, miért is adnék neki ilyesmit? A lótuszlábaimat fogom neki adni és elfeledtetem vele az anyagi élvezetet. És ekkor az ember minden vágya teljesül és végül megkapja Viṣṇu, Kṛṣṇa lótuszlábait!

Ezért kell imádni és elégedetté tenni Viṣṇut, Kṛṣṇát, s így lehet mindenki mást is elégedetté tenni! De hogyan lehet Kṛṣṇát elégedetté tenni? Van ennek egy nagyon könnyű módja: *yasya prasādād bhagavat-prasādo yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi.* Minden nap énekelitek ezt a *Gurvaṣṭakában*: „A lelki tanítómester Kṛṣṇa vagy Viṣṇu hiteles képviselője, bizalmas társa. Ha az Ő kegyét megkapod, azzal automatikusan megkapod Kṛṣṇa vagy Viṣṇu kegyét. Ha a lelki tanítómester elégedett a szolgálatoddal, akkor automatikusan elégedetté teszed az Úr Viṣṇut, Kṛṣṇát! Máskülönben, csinálj is bármit, lehetetlen!" Habár próbálkozunk, mégsem tudjuk az Úr Viṣṇut vagy Kṛṣṇát elégedetté tenni, mert nem tesszük elégedetté a lelki tanítómestert!

Bhakta: Hogyan tudhatjuk, hogy a lelki tanítómesterünk elégedett?

Gour Govinda Swami: Hogyan tudod? Miért nem tudod? Miért nem érted? Tudnod kell, mit akar tőled a lelki tanítómester!

A *Śrīmad-Bhāgavatam* Tizedik énekében le van írva, hogy Kṛṣṇa és Balarāma *brahmacārīk*, Sāndīpani Muni *āśramájában* voltak diákok. Sāndīpani Muni volt a lelki tanítómesterük, ő tanította Kṛṣṇát és Balarāmát, illetve Sudāmā Vipra is ott volt, együtt voltak diákok.

Sudāmānak, aki nagyon szegény volt, egyszer a felesége azt mondta:

– Kṛṣṇa a barátod, és Ő rendkívül gazdag. Mi pedig olyan szegények vagyunk! Miért nem mész Dvārakāba és kérsz Tőle?

Sudāmā egy nagyszerű *bhakta*, értette, hogy „Nem, nem! Az ember nem kérhet Kṛṣṇától semmit!" Viszont mégis így válaszolt a feleségének:

– Rendben, megyek, meglátogatom a barátomat!

Elment hát, Kṛṣṇa pedig nagyon örült, hogy láthatta a régi barátját. Nagyon szépen gondját viselte amíg ott volt. Visszaemlékezett arra, amikor Sāndīpani Muni *āśramájában* diákok voltak. Ekkor mondta azokat a dolgokat, amik a *Śrīmad-Bhāgavatam* Tizedik énekében vannak.

Egyszer nem volt fa az *āśramában*, ezért Sāndīpani Muni felesége elküldte a fiúkat:

– Kṛṣṇa, Balarāma! Nincs mára tűzifa, hogyan fogok így főzni? Menjetek az erdőbe, hozzatok fát!

Ők fogtak egy fejszét, és elindultak, hogy fát vágjanak. Kṛṣṇa az Istenség Legfelsőbb Személyisége. Ha csak egyszerűen arra vágyott volna, hogy legyen tűzifa, akkor rengeteg tűzifa lett volna az *āśramában*. Miért kellene az erdőbe mennie, hogy fát gyűjtsön? A *loka-śikṣā*, az emberek tanítása miatt tett így!

Közben a nap lement, besötétedett, és szakadni kezdett az eső, ami elárasztotta a földet. Sötét volt, vihar, villámlott és esett az eső. A fiúk pedig nem tudtak visszamenni az *āśramába*, így az egész estét egy fa alatt töltötték.

Mindeközben Sāndīpani Muni nagyon aggódott: „Ó, a két fiú az erdőbe ment, és még nem jöttek vissza! Most meg milyen rossz az idő! Szakad az eső is! Vajon mi történt Velük?" Majd ahogyan reggel lett, Sāndīpani Muni rohant az erdőbe, ahol meg is találta a két fiút egy fa alatt állva, s a szeretete és ragaszkodása miatt szorosan magához ölelte Őket.

– Megmutattátok, hogyan viselkedik egy *sat-śiṣya*, egy igazi tanítvány! Mindeknek nagyon fontos a teste, ti viszont kockára tettétek az életeteket! Oly sok szenvedést és fájdalmat viseltetek el a szolgálatom miatt! Igazi tanítványok vagytok! – mondta Nekik.

– Te így csinálod? – kérdez Mahārāja egy *bhaktát*. – Nem! Először a testedre gondolsz. „Rendben, hadd szerezzek előbb valami finom *prasādát*, jó körülményeket, egy jó kocsit, aztán megyek majd szolgálni. Máskülönben nem." Olyan sok feltételt szabsz! „Ó, Guru Mahārāja, mit csináljak? Semmit se tudok csinálni!" De Kṛṣṇa megmondta: *guru-śuśrūṣayā yathā* – nagyon elégedett vagyok azzal, aki a legjobb képessége szerint, akár az élete kockáztatásával is, de szolgálja a *guruját*. Semmilyen más módon nem vagyok elégedett. 🕉

– Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja:
Bhagavad-gītā lecke, 9. fejezet 24. vers
Új Vrindavan, 1990. október 30.

Életem Fája

Śrīla Locana dāsa Ṭhākura

śrī-kṛṣṇa-bhajana lāgi saṁsāre āinu
māyā-jāle bandī haiyā vṛkṣa-samāna hainu

Azért jöttem a születés és halál világába, hogy Kṛṣṇát imádjam, de aztán *māyā* elkapott a hálójával, megkötözött és olyanná váltam, mint egy fa.

sneha-latā beḍi beḍi tanu kaila śeṣe
kīḍā rūpe nārī tāhe hṛdaye praveśe

Az anyagi szeretet kúszónövénye egyre inkább körém tekeredett, s egy fafúró rovar képében egy nő lépett be a szívembe.

phala-rūpe putra kanyā ḍāle bhāṅgī paḍe
kāla-rūpī bihaṅga upare vāsa kare

Gyümölcsökként megnyilvánulva fiak és lányok nőttek az ágaimon, majd a földre hulltak. Az idő pedig madárként a gallyaimra fészket rakott.

bāḍite nā pāila gācha śukhāiyā gela
saṁsārera dāvānala tāhāte lāgila

Lassan e fa növekedése leállt, fokozatosan ki is száradt, majd a születés és halál lángoló erdőtüze is megérkezett.

durāśā durvāsanā dui uṭhe dhūmāiyā
phukāra karaye locana marilāma pūḍiyā

Bűnös vágyak és hamis remények, mint két füstoszlop szállt fel, s Locana dāsa így kiált: Meghalok!

egāo egāo mora vaiṣṇava gosāi
karuṇāra jala siñca tabe rakṣā pāi

Kérlek, kérlek, *Vaiṣṇava gosāi*! Hintsd rám kegyed vizét, és ments meg engem! 🕉

– Jagadbandhu Bhadra: *Gaura-pada-taraṅginī*.
Sri Gauranga Press. Calcutta.
1931.
– Az Úr Gaurāṅgát és az Úr Govindát dicsőítő dalok.
Ismeretlen fordító. In: Vaiava Folio Archives.
Sri Narasingha Caitanya Matha (szerk.) dn.

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda könyveiből, leveleiből és előadásaiból származó idézetek © Bhaktivedanta Book Trust.

Minden egyéb anyag, ha másként nincs feltüntetve © ISKCON Gopal Jiu Kiadó. Minden jog fenntartva. A Bindu elektronikus vagy nyomtatott módon, változatlan tartalommal történő terjesztése engedélyezett.